

Fig. 1. *Lacerta praticola pontica*. Foto: Langerwerf.

De Weidehagedis *Lacerta praticola pontica* Lantz & Cyrén in het terrarium

B. Langerwerf
Benedenkerkstraat 36a, Waspik.

Ingekomen oktober 1975.
Inhoudsoverzicht: verspreiding - uiterlijk - ecologie -
het houden in een terrarium - summary - literatuur.

VERSPREIDING

De weidehagedis, *Lacerta praticola* Evermann, komt voor in Roemenië, Oost-Joegoslavië en Bulgarije en in de Kaukasus. De ondersoort *Lacerta p. pontica* heeft een sterk onderbroken verspreidingsgebied: deze komt voor in de westelijke Kaukasus, ontbreekt dan in de Oekraïne en Turkije om weer voor te komen in enkele bergge-

bieden van Bulgarije, Roemenië en Joegoslavië. In dit laatste land wordt hij alleen gevonden ten oosten van Belgrado. Waarschijnlijk is het verspreidingsgebied in de laatste IJstijd aaneengesloten geweest. Soms vindt men in de literatuur nog een derde ondersoort, *Lacerta p. hungarica* vermeld.

UITERLIJK

Men ziet deze soort wel eens als een tussenvorm tussen *Lacerta muralis* en *Lacerta vivipara*. In grootte komt hij wel overeen

met *Lacerta vivipara*. Het is een bruine hagedis met een donkerbruine lengteband over het midden van de rug. Op de zijkant van de hals en van de staartwortel lopen lichte strepen. Ze hebben meer schubben, rond het lichaam geteld, dan de Levendbarende Hagedis, terwijl de preanalia in één rij staan, tegen twee rijen bij de laatstgenoemde soort.

Verder kunnen ze gemakkelijk verward worden met *Lacerta derjugini*, die ook in de Kaukasus voorkomt. Deze soort is echter meer kastanjebruin van kleur, en heeft geen lichte lengtestreepjes op de staartwortelzijden.

EKOLOGIE

Op de Balkan vindt men de Weidehagedis in vochtige bosrijke gebieden op een hoogte van 600 m. Haar naam dankt zij aan het feit dat ze daar en ook in de Kaukasus in weideachtige gebieden leeft. In de Kaukasus leeft ze in bosgebieden op ongeveer 1000 m hoogte en verder in de subalpine bergweiden tot een hoogte van 1600 m.

HET HOUDEN IN EEN TERRARIUM

Op bezoek bij een terrariumvriend in de DDR kreeg ik een vijftal *Lacerta p. pontica* afkomstig uit de Kaukasus mee naar huis. In gevangenschap in een kamerterrarium schijnt deze dieren een niet al te lang leven beschoren te zijn. Omdat ik ze echter een buitenterrarium kon bieden, met gaas op het zuiden, wilde ik het toch eens daarin proberen.

Nu houd ik ze al ruim een jaar in dat terrarium, en ze doen het nog steeds uitstekend.

Het mikroklimaat in dit buitenterrarium, dat zoals gezegd op het zuiden gericht is, is goed in overeenstemming met de omstandigheden in hun woongebied.

De oude bleken hier uitstekend houdbaar; in de loop van een jaar stierf er slechts één. Zoals bij andere hagedissen gaf ik ook deze een zo veelzijdig mogelijk voedsel, wat ook een van de belangrijkste factoren is voor een goed kweekresultaat. De weidehagedissen aten van alles, als de buit maar niet te

Fig. 2. *Lacerta praticola pontica*, jong dier, enkele dagen oud. Foto: Langerwerf.

groot was: kakkerlakken, spinnen, vliegen, sprinkhanen enz.

Tijdens de zachte winter 1974-1975 hielden ze er een ononderbroken winterslaap tot eind februari. Hierna begon de paartijd, in maart. Al half april werd het eerste legsel van vijf eitjes afgezet. Daarna volgden nog verschillende legfels, meestal vlak onder stenen.

Op 15 augustus werden de eerste jongen geboren, die bij de geboorte een lengte hadden van 55 mm. Helaas kwamen niet alle eieren uit. In totaal waren er tot begin oktober 10 jongen geboren, terwijl er nog eieren in de broedbak lagen.

De jongen eten allerlei kleine insecten en groeien snel.

SUMMARY

Lacerta praticola pontica appeared to be well keepable under dutch climatological conditions. Kept in an open air terrarium the species came to reproduction. After hibernation mating started in early March. The first eggs were met half April. The first hatchling was seen on August 15th.

Literatuur

- Cyren, O. Beiträge zur Herpetologie der Balkanhalbinsel, Stockholm.
- Dalib, S., 1954. De dierenwereld van Armenië, Jerevan (in het Russisch).
- Fuhn & Vancea, 1961. Fauna van Roemenië, Boekarest (in het Roemeens).
- Musgelisjvili, T., 1970. De reptielen van Oostgeorgië, Tiflis (in het Russisch).